

vedtages eller ikke. Forsvarskommissionen er bleven spurgt af den højtærede Forsvarsminister, om den i sine Overvejelser var kommen til et Resultat, der kunde tale imod en Lønforbedring. Vi have sagt, at vi ikke vare komne saa vidt i vort Arbejde, og om det var rigtigt eller urigtigt at søge en saadan Lønforbedring gennemført, maatte det være Administrationens og Lovgivningens Sag at afgøre. Jeg har været med til at affatte dette Svar, og det har aldrig nogensinde været min Tanke, at der heri skulde ligge noget som helst, der kunde berettigede nogen til at sige, at denne Sag greb forstyrrende ind i Forsvarskommissionens Arbejde. Det er der aldeles ikke Tale om. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og anbefaler Forslaget til hurtig Fremme.

Steffensen: Ogsaa jeg skal tillade mig at anbefale baade det foreliggende og det næste Forslag paa Dagsordenen til hurtig Fremme og til Vedtagelse uden Nedsættelse af Udvalg. Naar jeg gør dette, er det ikke just, fordi jeg helt igennem er tilfreds med disse Forslag, men det er navnlig, fordi de have Karakteren af midlertidige Ordninger og derved pege hen paa, at vi, naar vi en Gang naa saa vidt, at vi faa noget at høre fra Forsvarskommissionen, kunne gøre os Haab om et udførelig Lovforslag, der reformerer hele Lønningsspørgsmaalet. Thi det kan ikke nægtes, at lige saa haardt som f. Eks. Premierløjtnanterne trænge til Lønforbedring, lige saa haardt trænge ogsaa Kaptajnerne, ja disse maaske endda nok saa meget, idet det er ældre Mennesker, som i Reglen ere gifte, og som sidde paa en meget knap Løn og ofte have store Vanskeligheder ved at komme ud af det. Men uagtet der saaledes kan være Indvendinger at gøre mod Forslagene i reel Henseende, saa vil jeg dog anbefale, at de fremmes, thi gøre vi Ændringer i dem og sende dem ned til det andet Ting, kunne vi efter de Forhandlinger, der bleve førte der nede, forudse, at der vanskeligt vil komme noget ud af den Sag, og det vilde være meget sørgeligt. I øvrigt skal jeg bemærke, at det ikke blot er i reel Henseende, at jeg har noget at indvende mod Forslagene, men der er ogsaa Punkter,

hvor der i formel Henseende kan gøres Indvendinger derimod. Jeg skal ikke gaa i Detailler i saa Henseende, men dog nævne et enkelt Punkt, fordi jeg ønsker, at det maa blive paaagtet, naar vi en Gang komme til en endelig Lønningslov for Hær og Søværn. Der er det mærkelige ved disse Forslag, at de for Hærens og Flaadens Reserveløber og for Hærens Reservedyrløber indføre Orlovspenge. Det er mærkeligt i mere end en Henseende, at man har valgt denne Form i Stedet for at give et Lønningstillæg. Da man havde den nuværende Søværnslov af 28. Maj 1880 til Behandling, var der nemlig Enighed mellem de to Ting om, at man vilde afskaffe Orlovspenge, og derfor strøg man de Orlovspenge, der stode opførte i den ældre Søværnslov af 24. April 1868. Nu skulde man mene, [at efter dette maatte Orlovspengene ved Søværnet være faldne bort, men det er dog ikke blevet Tilfældet. De have overlevet Loven af 1880 og ere stadig siden blevene udbetalte. Grunden dertil, antager jeg, er, at Orlovspengenes Beløb staa angivet ikke i Søværnsloven men derimod i Lønningsloven, og i Henhold dertil er man vedblevet at udbetale dem. Men naar man en Gang har slaaet det Princip fast, at man vil se at komme bort fra dem, er der noget paa-faldende i, at man nu uden videre Diskussion eller Forhandling gaar med til at indføre dem paa et Omraade, hvor de hidtil ikke have fundet Anvendelse. Jeg skal imidlertid ikke gøre nogen Indvending imod det, da Forslaget, som sagt, er midlertidigt, men det er paa-faldende, og det er ikke blot i den her nævnte Retning, men ogsaa paa anden Maade, idet man derved bryder med det Princip om Orlovspenge, som man i 1867—68 slog fast, nemlig at de kun skulde tilstaaes Befalingsmænd. Nu tillægger man ogsaa Løberne dem. Princippet fortjener i og for sig at blive drøftet, og jeg gør opmærksom paa dette Forhold, fordi jeg mener, at naar man kommer til en endelig Lønningslov — det ske snart —, bør man tage dette Spørgsmaal op og se, om det ikke er rigtigt, at man i Stedet for at give Orlovspenge, fastsætter Lønningerne noget højere. Imidlertid, det gør jo ingen Skade her i dette Tilfælde, og da det For-